

Oogonderzoeken

Hoe wordt een goed oogonderzoek uitgevoerd?

Bij een oogonderzoek worden de verschillende oogstructuren steeds op dezelfde en bepaalde volgorde onderzocht.

Er bestaan een aantal speciale toestellen waarmee men in staat is om alle delen van het oog goed te kunnen bekijken. Daarnaast bestaan er een aantal hulpmiddelen om bijkomende info te verkrijgen over o.a. traanproductie, traanafvoer en oogdruk.

GONIOSCOPIE

Hierbij wordt de irido-corneale hoek bekeken dmv het plaatsen van een speciale lens op de oogbol (na lokale verdoving) en het gebruik van een spleetlamp. Deze filtratie-hoek ziet eruit als een netwerk van weefselstrengen. In een normaal oog is er een evenwicht tussen aanmaak en afvoer van de gevormde waterige oplossing. Soms zijn de weefselstrengen in de filtratie-hoek verdikt of zelfs volledig vergroeid tot een vlies. Dan is er meer kans op het ontstaan van verhoogde druk in het oog: **glaucoom**.

Er zijn lenzen in verschillende maten voorhanden om zo verschillende rassen te onderzoeken. Enkel het oppervlakkig deel van de filtratie-hoek kan zo bekeken worden, voor de diepere delen is een onderzoek met UBM (ultrasonografische biomicroscoop) nodig en dit gebeurt onder anesthesie.

Aanbeveling : onderzoek om de 3 jaar herhalen

FLUORESCËÏNE-TEST

Fluoresceïne is een kleurstof die gebruikt wordt om letsels in het hoornvlies zichtbaar te maken. Men maakt gebruik van strips waarvan het uiteinde met oranje kleurstof is geïmpregneerd , of van druppels . In contact met de traanfilm of met een zoutoplossing verandert de oranje kleur in groen. Als het letsel heel diep is in het hoornvlies dan kleuren enkel de randen van de ulcer. Het diepste deel van het letsel kleurt dan niet. Dan is een chirurgie zeker aangewezen.

De kleurstof kan ook gebruikt worden om de doorgankelijkheid van het traanafvoer systeem te testen. Dan zien we de groene kleurstof meestal verschijnen aan de neusgaten. Soms komt de kleurstof ook in de mond terecht en kleurt de tong een beetje groen.

OFTALMOSCOOP

Er zijn 2 types: een directe en een indirecte oftalmoscoop. Bij een directe oftalmoscoop wordt het toestel in één hand vastgehouden en wordt met één oog erdoor gekeken. We zien dan telkens een beperkt stukje van het netvlies maar dan wel erg vergroot. Dit toestel is dus geschikt om details te bekijken.

De indirecte oftalmoscoop wordt gebruikt om het vitreum (soort gel achter de lens) en de fundus (diepste zichtbare deel van het oog) te bekijken. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een hoofdset en een afzonderlijke lens, die in verschillende sterktes beschikbaar zijn. Als men het netvlies goed wil bekijken, dan moet de pupil van de hond goed wijd open staan. Daarvoor worden er speciale druppels in de ogen gedaan en na een 15-20 tal minuten is het effect van deze druppels goed zichtbaar.

OOGDRUKMETING

De oogdruk wordt gemeten d.m.v. een tonometer. Er komt een fijn wit staafje uit het toestel dat de cornea lichtjes aanraakt en dan teruggekaatsd wordt. Op basis van dit terugkaatsen wordt een meting van intra-oculaire druk gemaakt. Dit gebeurt normaal bij een wakkere patiënt, in een zittende of staande houding. Er is geen lokaal verdovende druppel nodig.

Als de intra-oculaire druk verhoogd is, dan spreken we van glaucoom. De druk kan ook verlaagd zijn zoals bij een ontsteking in het oog zelf, uveïtis genaamd. Ook na een perforatie van het hoornvlies waarbij het oog vocht verliest via deze wonde kan de druk verlaagd zijn. Omdat zowel glaucoom als uveïtis rodere slijmvliezen geven is het zeer belangrijk om, met dit toestel, beide aandoeningen van elkaar te onderscheiden om zo de juiste behandeling te starten.

SPLEETLAMP (binoculaire microscoop)

De spleetlamp wordt gebruikt om de verschillende voorste oogstructuren, gaande van het hoornvlies tot het achterste lenskapsel, beter in detail te kunnen onderzoeken. Met dit toestel kan men verschillende vergrotingen instellen en ook de lichtintensiteit regelen. Men kan licht door een ronde opening laten schijnen, maar ook door een spleetvormige opening.

In het laatste geval zien we als het ware coupes van de bekeken oogstructuren. Zo kan men zien waar juist in het hoornvlies het probleem zit, oppervlakkig of diep, ook de lenspositie en de exacte plaats van troebelingen in de lens kunnen zo gecontroleerd worden.

TRAANPRODUCTIE

Traanproductie wordt gemeten dmv een soort filterpapiertje (Schirmer Tear Test papier) met millimeter en kleuraanduiding erop. Deze stripjes worden 1 minuut ter plaatse gelaten, geplooid over het onderste ooglid.

Hiermee kan men onderzoeken of de hond een normale traanproductie heeft of indien er wellicht sprake is van droge ogen (KCS: keratoconjunctivitis sicca).

Fokadvies

Voor die oogonderzoeken waarvoor geen DNA test bestaat is selectie niet eenvoudig. Wanneer het probleem bij meerdere verwanten vastgesteld wordt, is de kans groot dat het om een erfelijke aandoening gaat. In dat geval wordt afgeraden met de hond(en) te fokken.

Algemeen advies

Vererving (nog) niet bepaald.

Volgende combinaties worden aanbevolen: Vrij x Vrij Advies: niet fokken met lijders

Persistent Pupillary Membranes (PPM) - oogonderzoek

Vererving (nog) niet bepaald. Volgende combinaties worden aanbevolen: Vrij x Vrij,

Advies: niet fokken met lijders (iris – cornea, iris – lens), Iris – iris lichte vorm x Vrij, bij voorkeur, is toegelaten.